

3 ^η Χ. 27	δ πρωτόπαπας σίφρου	5 ^η Χ. 29	ἀντώνιος γρυπάρη
	βερνίκος		
		6 ^η Χ. 30	ζαφείρης μάτζας
		7 ^η Χ. 31	κωνσταντίνος μάτζας
		8 ^η Χ. 32	νικόλας νιεπάστας
			14 ^η Χ. 38 γεώργης
			ντολφῆς
		9 ^η Χ. 33	ἰωάννης μπάος
		10 ^η Χ. 34	κωνσταντίνος μπάος
		11 ^η Χ. 35	ἀντώνιος νιοτάρης
		12 ^η Χ. 36	γεώργιος διπάστης
			1 ^η Χ. 39 κωνστα-
			ντίνος
			παλαιὸς
		13 ^η Χ. 37	βιτώριος μάτζας
			40 γραφεὺς
			καὶ
			μάρτις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Χάρτης δίφυλλος

1788 Φεβρουαρίου 21^η
Κωνσταντινούπολις

Ο Γιώργης Παρασκευᾶς βεβαιοῖ ὅτι ἐκ τῶν διέρη ὄμολογιῶν ποσοῦ δύο χιλιάδων γροσίων, ἀτινα ὥφειλεν δ Ῥατζῆ Μανώλης Καζούλης πρὸς τὸν Ἀγιον Κυζίκου καὶ αἴτινες ἡσαν ἐπ' ὀνόματι Γρυπάρη καὶ Μπάου, καὶ ἐκ τῶν ὅποίων τὰ μὲν χίλια γρόσια κατέβαλεν εἰς Ρόδον εἰς τὸν Ἀγιον Ρόδον, διὰ τὰ ἄλλα δὲ χίλια ἔξεδωκε συναλλαγματικὴν εἰς ὄνομα τοῦ ἄρχοντος δραγονυμάνου κὺρῳ Στεφανάκη καὶ τὰ ἐπλήρωσεν δ ὑπογράφων εἰς τὴν πανιερότητά του ἐνταῦθα (δηλ. εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν) διὰ χειρὸς τοῦ κύρῳ Ἀνθίμου, ὁφείλονται οἱ τόκοι τῆς μιᾶς μὲν ὄμολογίας ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1787 μέχρι τῆς 27 Ιανουαρίου 1788, τῆς ἀλλης δὲ ἀπὸ 1 Οκτωβρίου 1787 μέχρι τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1788. Ἐπειδὴ δὲ ἡδη δ Ῥατζῆ Μανώλης τοῦ ἔγραψε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὄμολογιῶν του, δίδει τὸ παρὸν εἰς ἀπόδειξιν, ἵνα συνεννοηθῇ δ Ἀγάπιος μὲ τὸν κύρῳ Χατζῆ Μανώλην.

Ἐξαιρέσει τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου Ἀγαπίου, πάντα τὰ ἄλλα ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμενα πρόσωπα μοὶ εἶναι ἄγνωστα. Ἐν στύχ. 3 γίνεται λόγος περὶ τοῦ Ἀγίου Ρόδου, χωρὶς ὅμως ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του. Κατὰ τὸν Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΝ, Ἰστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς Ἐπικλησίας τῶν νήσων τῆς ἀγατολικῆς Μεσογείου θαλάσσης, 2, Ἐρμούπολις 1922, σελ. 268, κατὰ τὸ ἔτος τῆς συντάξεως τοῦ ἔγγραφου μας καθὼς καὶ κατὰ τὸ προηγηθὲν

αὐτοῦ 1787, μητροπολίτης Ρόδου ἦτο ὁ Καλλίνικος, ἀναδεξάμενος τὴν Ἐκκλησίαν Ρόδου ἐν ἔτει 1758.

Τὸ ἔγγραφον συνετάχθη καὶ παρεδόθη προφανῶς εἰς τὸν Ἀγάπιον, παρὸν οὐδὲ ἐκδότης αὐτοῦ Γιώργης Παρασκευᾶ (στίχ. 10) ἔζητησε, κατ’ ἐντολὴν τοῦ Χατζῆ Μανώλη, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δύο ὅμολογιῶν ποσοῦ δύο χιλιάδων γροσίων, ἅτινα ὕφειλεν ὁ τελευταῖος οὗτος πρὸς τὸν Ἀγάπιον. Αἱ ὅμολογίαι δὲν ἦσαν ἐκδεδομέναι εἰς ὄνομα τοῦ Ἀγαπίου, ἀλλ’ ἡ μία εἰς ὄνομα Γρυπάρη καὶ ἡ ἄλλη Μπάου. Διατὶ συνέβη τοῦτο δὲν δύναμαι ν’ ἀντιληφθῶ. Δύο τινὰ ὅμως νομίζω ὅτι συνέβησαν. Εἴτε ὁ Ἀγάπιος ἤγόρασε παρὰ τῶν Γρυπάρη καὶ Μπάου τὰς δύο ἐπ’ ὄνόματι αὐτῶν καὶ εἰς βάρος τοῦ Χατζῆ Μανώλη ὅμολογίας, εἴτε ὁ Ἀγάπιος εἶχε δανείσει αὐτὸς τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν Χατζῆ Μανώλην, καὶ δὴ εἴτε διὰ χειρὸς τῶν Γρυπάρη καὶ Μπάου, εἴτε καὶ προσωπικῶς, ὑπεχρέωσεν ὅμως τὸν ὕφειλέτην, ὅπως ἐκδώσῃ τὰς ὅμολογίας ἐπ’ ὄνόματι τῶν τελευταίων τούτων, ἅτε ἀπαγορευομένου εἰς τὸν ἔπισκοπον τοῦ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ (βλέπε Γ. ΡΑΛΗ καὶ Μ. ΠΟΤΛΗ, *Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ιερῶν καρόγων*, 6, Ἀθῆναι 1859, σελ. 473 - 476· ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ, *Πρόδρομον Νομικόν*, ἐκδοσις Ε. Ταπειροῦ καὶ K. Βασιλειάδου, Κωνσταντινούπολις 1887, κεφ. ΚΔ΄, σελ. 203, καὶ σημείωσιν ἐκδοτῶν ἐν σελ. 202· Ν. ΜΙΛΑΣ, *Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*, μετάφρ. Μ. Ἀποστολοπούλου, Ἀθῆναι 1906, σελ. 704· Κ. ΡΑΛΗ, *Τὸ πειραικὸν δίκαιον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, Ἀθῆναι 1907, σελ. 294 ἐπ.)¹ Εξήρει δὲ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὅμολογιῶν ὁ Χατζῆ Μανώλης διότι τὰς εἶχεν ἔξοφλήσει καὶ δὴ ὡς ἔξῆς: Χίλια γρόσια κατέβαλε πρὸς τὸν ὄντον Ρόδον (στίχ. 2 - 3). Τοῦτο θὰ συνέβη κατ’ ἐντολὴν φαίνεται τοῦ Ἀγαπίου· διότι ἄλλως δεν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ καταβολῆς. "Ετερα χίλια τὰ ἀπέστειλε διὰ πολίτης εἰς ὄνομα τοῦ ἀρχοντος δραγουμάνου κὺρο Στεφανάκη (στίχ. 4 - 5). Χάριν δὲ ἀσφαλείας, χρήματα ἐνεβάζοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διὰ πολίτης, ὅπως σήμερον δι’ ἐπιταγῆς τραπέζης. Βλέπε π.χ. Μ. ΚΑΛΙΝΔΕΡΗ, *Τὰ λυτὰ ἔγγραφα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης*, Θεσσαλονίκη 1951, σελ. 113, 6 στίχ. 15 ἐπ.: παρακαλῶντάς τον διὰ τὰ τὸ στείλη.... ἐμβάζωντας δμοῦ διὰ πολίτης καὶ τρεῖς χιλιάδες γρόσια. Βλέπε καὶ τὸ ἔγγραφον παρὰ Δ. Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, *Μνημεῖα τῆς Ἰστορίας τῶν Ἀθηναίων*, 2, Ἀθῆναι 1890, σελ. 352, ΜΓ, τοῦ ἔτοντος 1778. Πόλιτζα = ἐκ τοῦ ιταλικοῦ polizza = συναλλαγματική. "Αλλως τε, εἰσαχθεῖσα εἰς τὰς συναλλαγὰς ἐν Ἰταλίᾳ κυρίως καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως τῆς μεταφορᾶς χοημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἥ πόλιτζα ἔξηκολούθησε πληροῦσα τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν τῆς ἀποδείξεως τῆς συμβάσεως τῆς συναλλαγῆς (cambium) μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γαλλικοῦ κώδικος τοῦ 1807 (L. GOLDSCHMIDT, *Universalgeschichte des Handelsrechts*, 3^η Aufl., Stuttgart 1891, σελ. 403 ἐπ.· H. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ, *Πιστωτικοὶ τίτλοι*, 1, 2^η ἐκδ., Ἀθῆναι 1947, σελ. 10/11 § 2 καὶ σελ. 14 § 3). Βλέπε καὶ 34.

"Η πρὸς τὸν Ἀγάπιον πληρωμὴ τῶν ἑτέρων χιλίων γροσίων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐκδό-

του τοῦ παρόντος ἐγγράφου (*καὶ τὰ ἐπλήρωσα ἔγώ, στίγ. 4*) καὶ δὴ ὡς ἔξῆς νομίζω: ‘Ο διφειλέτης Χατζῆ Μανώλης Καζούλλης ἔξέδωκε πόλιτζαν ἐπ’ ὄνόματι, ἥτοι εἰς διαταγήν, τοῦ ἀρχοντος δραγούμανου Στεφανάκη καὶ μὲ πληρωτὴν τὸν ἐκδότην τοῦ παρόντος Γιώργην Παρασκευᾶ. Οὗτος, συνδεόμενος δι’ ἀγνώστου νομικοῦ δεσμοῦ μὲ τὸν κὺρον “Ἀνθυμον”, κατέβαλε διὰ χειρὸς τούτου τὸ ποσὸν ἐντολῇ τοῦ ἀρχοντος δραγούμανου κυρίου Στεφανάκη εἰς τὸν Ἀγάπιον. ‘Ως ἀνταποκριτής δὲ τοῦ Χατζῆ Μανώλη, ζητεῖ ἥδη ὁ Παρασκευᾶς, καὶ κατ’ ἐντολὴν αὐτοῦ, τὴν παρὰ τοῦ Ἀγαπίου ἐπιστροφὴν τῶν δύο χρεωστικῶν διμολογιῶν, ἵνα τοῦ τὰς ἀποστείλῃ. ’Επειδὴ δμως δὲν εἶχον καταβληθῆ οἱ τόκοι τῆς μὲν πρώτης διμολογίας ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1787 μέχρι τῆς 27 Ιανουαρίου 1788 καὶ τῆς δευτέρας ἀπὸ 1 Οκτωβρίου 1787 μέχρι τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1788, ὁ Ἀγάπιος ἐδέχθη μὲν ν’ ἀποδώσῃ τὰς διμολογίας, ἔζητησεν δμως ἀπὸ τὸν Παρασκευᾶν νὰ συντάξῃ τὸ παρόν, διὰ τοῦ δποίου βεβαιοῦται ὅτι οἱ περὶ ὃν δ λόγος τόκοι δὲν ἐπληρώθησαν, πιστοποιουμένης οὕτω καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν διμολογιῶν.

1 διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ γίνεται δῆλον, ὅτι δύο χιλιάδων γροσί(ων) διμολογίαι ὀποὶ ἐχοεώ-

2 στει ὁ X^κ: μανώλης καζούλης ἀς διομα γρεπάρη καὶ μπάν τὸν ἄγιον κυζίκον, καὶ ἐπλή-

3 φωσεν τὰ μεν χίλια γρόσια εἰς ρόδον τον ἄγιον ρόδον, τὰ δὲ ἄλλα χίλια τὰ
εἴαμε

4 πόλιτζα εἰς ὄνομα τοῦ ἀρχων δραγούμανου κυρίου στεφανάκη, καὶ τὰ ἐπλήρωσα ἐγώ

5 ἐδῶ τὴν πανιερότητά του διὰ χειρὸς κυρ ἀνθίμου, αὐτῶν δηλαδὴ τὸ διάφορον τῆς μὲν

6 μιᾶς διμολογίας ἀπὸ 23: σεπτεμβρίου μέχρι 27: Ιανουαρίου 1788 καὶ τῆς
ἄλλης ἀπὸ α δικτω-

7 βρίον μέχρι 23: σεπτεμβρίου 88. Εἶναι ἀπλήρωτον, καὶ ἐπειδὴ μὲ ἐγραψεν
νὰ λάβω τὰς

8 καθ’ αὐτάς του διμολογίας, δίδω τὸ παρὸν εἰς ἐνδειξιν νὰ ἐγρικωθῇ ἡ πανιερότητά του μὲ τὸν

9 αὐτὸν κύρον X^κ: μανώλη 1788: φεβρουαρίου: 24: Κωνσταντινούπολις

10 γιώργης παρασκευᾶ βεβαιῶ

2^α X. 11 φραγγούλη Ἰωάννου μαρτυρῶ

3^η X. 12 γεώργιος κάζταγλης μαρτυρῶ

